

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrera

Lluita

especial Llei de dependència

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

núm. 183 bis maig 2007

CCOO
www.ccoo.cat

La Llei de dependència, un avenç de l'estat del benestar

Dolors Llobet
Secretària d'Acció Socioeconòmica de CCOO Catalunya

L'aprovació de la Llei per a l'autonomia personal i d'atenció a la dependència suposa un avenç important de l'estat del benestar al nostre país.

L'increment de l'esperança de vida i la millor atenció a les persones amb discapacitat permeten viure més anys però en molts casos amb un nivell de dependència que requereix cures d'intensitat i especialitzades que es perllonguen en el temps. Les cures informals les han estat desen-

l'Acord de pensions de l'any 2001 i també el vam incorporar a l'Acord sobre competitivitat, ocupació estable i cohesió social del 8 de juliol de 2004. Finalment, el dia 20 de desembre de 2005 es va signar l'acord entre el Govern i les organitzacions sindi-

reconeix l'atenció a la dependència com un nou dret de ciutadania i situa com a principis bàsics el caràcter universal i públic de les prestacions que seran gratuïtes per a les persones amb pocs recursos, l'accés en condicions d'igualtat i no discriminació i l'equitat en la distribució territorial dels recursos. També reconeix que per assegurar la qualitat del sistema cal que les persones que hi treballen tinguin unes condicions de treball i un nivell de formació adequats.

La Llei reconeix l'atenció a la dependència com un nou dret de ciutadania

RECURSOS SUFICIENTS

La Llei pot ser un bon instrument si va acompanyada dels recursos suficients per part del Govern de l'Estat i de les comunitats autònomes i si aquests es tradueixen en més serveis que garanteixin l'equitat i la proximitat a les persones.

Finalment, CCOO vetllarem especialment perquè les persones que treballen o s'incorporin de nou a aquest sector tinguin unes condicions laborals i un reconeixement professional adequats, com a garantia de la qualitat del servei a les persones dependents, ja que no podem tenir serveis de primera amb sous, horaris, ràtios de personal, qualificacions professionals... de segona.

volupant les famílies i en especial les dones, i és quan aquestes s'han incorporat plenament al món laboral que s'ha fet evident la necessitat de donar resposta al repte més important del sistema públic de protecció social: l'atenció integral a les persones amb dependència.

CCOO hem estat l'organització que des de fa anys i de forma pionera hem estat reclamant el desenvolupament d'un sistema d'atenció integral a la dependència. Vam aconseguir incorporar-lo com a prioritat en

cals i empresarials més representatives que va donar lloc a la Llei.

Durant el període de negociació de l'acord previ a la Llei, CCOO vam defensar la universalitat del servei, l'equitat en l'accés, la prioritització dels serveis per sobre de les prestacions econòmiques i la qualitat de l'ocupació dels treballadors i treballadores del sector com a garantia de la qualitat del servei.

La Llei recull bàsicament allò que ja estava en les nostres propostes:

Implicacions de la Llei en l'àmbit de l'atenció a la discapacitat

Mª Jesús Conte

Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya

El mes de juliol de 2006 va entrar en vigor el Decret 318/2006, de serveis d'acolliment residencial per a persones amb discapacitat. Va quedar palesa la manca de planificació i de perspectiva de futur de la nostra Administració autonòmica. En primer lloc, perquè no es va plantejar com lligar l'acolliment residencial de persones amb discapacitat amb la Llei d'atenció a la dependència i amb la nova Llei de serveis socials de Catalunya, però sobretot perquè no es va elaborar un estudi previ sobre les necessitats de la població afectada ni sobre la realitat del sector.

Pel que fa a l'atenció de les persones amb discapacitat amb dependència, ens preocupa sindicalment que, segons els estudis del ProdeP, l'increment de l'ocupació que generarà la Llei 39/2006 serà testimonial en el decurs de l'any 2007. L'impacte principal serà sobre les sol·licituds i les valoracions de dependència. Com que les ràtios de personal (hores de professionals per persona usuària) varien segons el tipus de suport que s'ofereix, de moment no es preveu l'increment real de llocs de treball. Des

de fa uns cinc anys, hi ha una tendència a la "geminació" en els llocs de treball, és a dir, que un lloc es cobreix amb contractes a temps parcial quan es produeix una vacant, i hi ha la propensió a l'empitjorament de la qualitat de l'ocupació.

El fet que per a l'any 2007 es garanteixi l'atenció a les persones valorades amb grau III (gran dependència) fa preveure que no es generi nova activitat.

L'accés als serveis per a les persones amb alt grau d'afectació mantindrà la seva dinàmica, iniciada fa uns anys. Els serveis d'atenció que s'ofereixen són majoritàriament privats (més del 67%) i van néixer des de la iniciativa del col·lectiu afectat. Els serveis de titularitat pública són quasi inexistents i els nous recursos públics són donats a la gestió d'entitats privades.

L'experiència d'altres normes que reconeixen drets a les persones amb discapacitat i que garanteixen la intervenció sindical ens fa mirar aquesta llei amb ulls de cautela i de sempiterna vigilància sobre les passes que fan les administracions i l'actuació de les entitats i empreses que hi col·laboren per tal d'aconseguir uns serveis de qualitat prestats amb bones condicions de treball.

L'impacte principal de la Llei serà sobre les sol·licituds i les valoracions de dependència

Lluita
obrera

DIRECTOR

Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR

J. Agudo, C. Bertran, R. Bofill
E. Boixaderas, C. Bonfils,
M. Contijoch, M. García,
X. González, E. París,
A. Querol, J. Ribó, R. Sans

SECRETÀRIA DE REDACCIÓ I MAQUETACIÓ

Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA

Totes les fotos són
d'Antonio Rosa i realitzades
al Parc Sanitari Pere Virgili

CORRECCIÓ

Servei Lingüístic CONC

EDITA

Comissió Obrera Nacional de
Catalunya

REDACCIÓ

Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA

e-mail: comunicacio@ccoo.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX

L. ROSES

DIPOÏT LEGAL

B 10298/78

amb el suport de:

Un nou dret per a la promoció de l'autonomia i l'atenció a la dependència

Cristina Faciabén

Responsable de Polítiques d'Integració Social de CCOO de Catalunya

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, estableix el dret subjectiu, però no gratuït, a prestacions de caràcter públic de promoció de l'autonomia i d'atenció a la dependència.

Els titulars de la Llei 39/2006 són aquelles persones de qualsevol edat amb nacionalitat espanyola i residència a Espanya almenys de 5 anys, dos immediatament abans de la sol·licitud, i situació permanent de dependència per qualsevol causa (edat o discapacitat), és a dir, de necessitat d'atenció o ajuts per realitzar les activitats bàsiques de la vida diària (ABVD), com són menjar, vestir-se, netejar-se... o per tenir autonomia personal.

La Llei 39/2006 va entrar en vigor l'1 de gener de 2007, però no serà efectiva fins que no estiguin publicats els reials decrets que desenvolupen determinats aspectes de la Llei. A partir del proper 21 de maig podran presentar-se les sol·licituds de reconeixement de grau.

Les valoracions es començaran a fer durant la primera quinzena de juny.

TRES GRAUS DE DEPENDÈNCIA

S'han establert tres graus de dependència (gran, severa i moderada) amb dos nivells cada un. La Llei s'anirà aplicant de forma progressiva; així, l'any 2007 accediran al dret les persones amb grau de gran dependència reconegut, de forma progressiva, fins que l'any 2015 hi tinguin accés totes les persones amb algun tipus de dependència. Els òrgans de valoració, formats per professionals dels àmbits social i sanitari, faran els reconeixements de grau al domicili de les persones usuàries, amb l'aplicació d'un barem de valoració vàlid per a tot l'Estat. Un cop valorada la persona, els Serveis Socials elaboraran el Programa individual d'atenció (PIA) amb els serveis més adients per a la persona, amb el vistiplau de la persona beneficiària i/o la seva família.

Es crea una xarxa pública en l'àmbit estatal: el Sistema d'Autonomia i d'Atenció a la Dependència (SAAD), que integra els centres públics i privats que prestaran els serveis. Al mateix temps, s'han constituït dos òrgans de representació: el Consell Territorial, format per representants del Govern central, els governs autonòmics i els ens locals, i que ha de determinar aspectes fonamentals del sistema, i el Consell Consultiu, amb participació de les tres administracions públiques i d'organitzacions sindicals i patronals majoritàries.

Es determina un nivell mínim d'atenció, que serà responsabilitat de l'Administració general de l'Estat, i al mateix temps es possibilita que les comunitats autònomes prestin atenció de forma addicional. Aquest nivell mínim garantit es prestarà mitjançant serveis (prevenció, teleassistència, atenció domiciliària, centres de dia i de nit, atenció residencial), ajuts per a l'autonomia personal i prestacions econòmiques. Hi ha tres tipus de prestació monetària: la primera estarà vinculada a la compra d'un servei, que haurà estat determinat en el PIA i que haurà de ser prestat per un centre acreditat i registrat; la segona, la prestació per a cures no professionals, que podrà fer un familiar o no de la persona atesa —hi haurà inclusió obligatòria del cuidador o cuidadora a la Seguretat Social—, i, per últim, la prestació per a assistent personal, per possibilitar l'autonomia personal.

FINANÇAMENT

El finançament del sistema correspondrà a l'Estat i a les comunitats autònomes per parts iguals i al copagament dels serveis per part de les persones usuàries. Ha de definir-se la participació en el cost dels serveis en funció de la capacitat econòmica personal, no dels seus parents, que inclou rendes de qualsevol naturalesa però exclou l'habitatge habitual, i segons el tipus de servei. En cas de prestacions de tipus econòmic, aquestes es reduiran segons la capacitat econòmica de la persona usuària. En tot cas, ningú quedarà sense atenció per manca de recursos.

ELEMENTS PRINCIPALS DE LA LLEI DE DEPENDÈNCIA

TITULARS DEL DRET

- Persones que, per edat o malaltia, necessiten de forma permanent atenció o ajut per realitzar les activitats bàsiques de la vida diària, com menjar o vestir-se, o per gaudir de més autonomia personal.
- Persones amb nacionalitat espanyola i residència a Espanya de 5 anys, dos immediatament anteriors a la sol·licitud. En cas de ser immigrants, s'aplicarà la LO 4/2000 i els convenis internacionals corresponents.
- Persones grans, persones de totes les edats amb qualsevol discapacitat i persones amb malaltia mental.

VALORACIÓ DEL GRAU DE DEPENDÈNCIA

- Els òrgans de valoració estan formats per 5 professionals de l'àmbit social i sanitari.
- Apliquen el barem de valoració de dependència (BVD), que és un instrument per a tot l'Estat.
- Les valoracions es fan a domicili.
- Té validesa a tot Espanya.

APLICACIÓ PROGRESSIVA DE LA LLEI

2007	grau III. gran dependència. nivells 1 i 2
2008 2009	grau II. dependència severa. nivell 2
2010 2011	grau II. dependència severa. nivell 1
2012 2013	grau I. dependència moderada. nivell 2
2014 2015	grau I. dependència moderada. nivell 1
Qui no tingui reconegut el grau III, gran dependència, mantindrà el dret a l'atenció a la seva situació, com fins ara, però sense reconeixement de dret subjectiu.	

SISTEMA D'AUTONOMIA I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (SAAD)

- Es crea com a xarxa d'utilitat pública.
- Està format per centres públics i privats acreditats.
- Consell Territorial, amb representants de l'Administració general de l'Estat, les comunitats autònomes i els ens locals, amb majoria de les CA. Han d'acordar qüestions bàsiques de desenvolupament de la llei.
- Consell de Participació, amb representants de les administracions públiques i de les organitzacions sindicals i patronals més representatives.
- A Catalunya el ProdeP gestionarà la xarxa de serveis.

FINANÇAMENT DEL SISTEMA

- El nivell mínim garantit estarà finançat a parts iguals per l'Estat i les comunitats autònomes, que en total aportaran més de 25 milions d'euros nous entre 2007 i 2015.
- Les CA podran oferir serveis addicionals.

COPAGAMENT PER PART DE LES PERSONES USUÀRIES

- Es determinarà la participació en el cost dels serveis per part de les persones usuàries.
- En funció del tipus de servei i de la capacitat econòmica (personal i no dels familiars), es tenen en compte rendes de qualsevol naturalesa i se n'exclou l'habitatge habitual.
- Les prestacions econòmiques es poden reduir en funció de la capacitat econòmica.
- Ningú no es quedarà sense atenció per manca de capacitat econòmica.

RECONEIXEMENT DE LA SITUACIÓ DE DEPENDÈNCIA

- En els Serveis Socials i de Salut t'informen i orienten.
- A partir del 21 de maig, caldrà fer la sol·licitud de valoració als Serveis Socials d'Atenció Primària o a les Oficines del Departament d'Acció social i ciutadania.
- A partir de la primera quinzena de juny l'òrgan de valoració farà la valoració aplicant el barem.
- Després l'Òrgan administratiu expedirà reconeixement del grau i nivell de dependència vàlid a tot Espanya.
- Els Serveis Socials de la Generalitat elaboren el Programa Individual d'Atenció amb els serveis i prestacions més adients a la persona i d'acord amb l'usuari i/o família

GRAUS DE DEPENDÈNCIA

Després d'aplicar el BVD, segons els punts resultants es determina el grau i nivell de dependència:

GRAU	DEFINICIÓ	NIVELL	PUNTS
Grau III: gran	Necessitat d'ajut generalitzat per a la seva autonomia personal diverses vegades al dia, amb necessitat de presència indispensable i continua d'una altra persona.	Nivell 2 Nivell 1	25-39 40-49
grau II: severa	Necessitat d'ajut extens per a la seva autonomia personal, dos o tres vegades al dia, sense necessitat de presència permanent de la persona cuidadora.	Nivell 2 Nivell 1	50-64 65-74
grau I: moderada	Necessitat d'ajut intermitent o limitat per a la seva autonomia personal, almenys una vegada al dia	Nivell 2 Nivell 1	75-89 90-100
SENSE GRAU	Dependència lleugera o autonomia.		menys de 25

CATÀLEG DE SERVEIS I PRESTACIONS

L'Estat ha de garantir un nivell mínim de protecció format per:

prestacions de serveis	prestacions econòmiques	ajuts econòmics per a autonomia personal
- prevenció de situacions de dependència - teleassistència	- vinculades a contractació de serveis	
- serveis d'atenció domiciliària (SAD) - necessitats de la llar - cures personals	- compensació econòmica per cures no professionals	
- centre de dia i de nit		
- atenció residencial - persones grans amb dependència - persones amb discapacitat	- assistent personal	

PARTICIPACIÓ DE CCOO EN EL SAAD

- CCOO va signar l'acord que va posar les bases per a la Llei 39/2006.
- En l'àmbit estatal, com a sindicat majoritari, formem part del Consell Territorial, amb 3 membres fixos i un membre rotatiu.
- A Catalunya som membres del Consell Consultiu del ProdeP, la Mesa Tècnica d'Acolliment Residencial i diversos consells de participació.

Per garantir la qualitat del servei

Cal regular el sector d'atenció a les persones

Salvador Lara
Responsable de Política Social de la FSAP

Ens trobem davant d'un nou marc legislatiu que genera moltes expectatives en el terreny dels serveis socials. És indubtable que es crearan molts llocs de treball, però cal no centrar-se només en la quantitat sinó en la qualitat, tant dels llocs de treball com dels serveis prestats. Qualitat i professionalització del sector han d'anar lligades. Per això és bàsica la formació dels professionals i la seva dignificació salarial perquè hi hagi interès de professionals per aquest sector.

No hi ha un reconeixement social suficient del sector d'atenció a les persones. Això es deu, en part, al fet de ser un sector predominantment femení —més del 80% de les persones ocupades són dones que, a més, fan una tasca que tradicionalment ha recaigut en elles: la cura de familiars. La competència deslleial i la manca de responsabilitat de les administracions públiques, que externalitzen serveis a uns preus molt infe-

Les cures les han de portar a terme professionals degudament formats i acreditats

riors als que garantirien salaris dignes i que queden molt lluny dels que pagarien per personal contractat directament i no garanteixen la qualitat del servei, no ajuden en absolut a dignificar el sector.

En funció de com es concreti l'aplicació de la llei, en lloc de la professionalització i

regularització del sector, es pot produir l'efecte contrari. És especialment preocupant la prestació econòmica substitutiva de la provisió de servei i la "figura" del cuidador o cuidadora no professional. És del tot inconcebible, en l'àmbit de l'atenció a les persones, que les cures no les portin a terme professionals degudament formats i acreditats. El rol que correspon a la família ha de ser, en tot cas, complementari i no el principal.

Aquesta norma podrà ser un primer pas en la consolidació del sector dels serveis socials si s'acompanya d'una forta inversió en equipaments públics, un esforç en formació, la millora i dignificació de les condicions sociolaborals, la promoció de la qualitat per sobre de criteris econòmics i, per últim, una campanya informativa sobre els drets i obligacions que la llei preveu, per evitar, en tot cas, que es generin falses expectatives.

Un perill: la manca de professionals

Luisa Montes
Secretària de la Federació de Sanitat

Tots els estudis pronostiquen un gran increment de persones dependents per a les pròximes dècades, com a conseqüència de l'augment de l'esperança de vida, l'envelliment de la població i l'aparició de noves malalties cròniques degeneratives.

La Llei de promoció de l'autonomia personal ha de suposar un avenç substancial en la qualitat de vida de les persones en situació de dependència i la dels seus familiars, però també ha de comportar més recursos econòmics per millorar les condicions laborals dels professionals que treballen en aquest sector.

L'atenció a la dependència és un sector d'activitat amb unes expectatives de desenvolupament molt importants; la major demanda i la necessitat de més cures per raons sociodemogràfiques fan que el personal dedicat a l'atenció a la dependència tingui més possibilitats d'expansió. De fet, aquest sector es considera com un dels jaciments d'ocupació en els pròxims anys. No obstant això, perquè aquesta demanda es tradueixi en nous serveis d'atenció integral, no n'hi ha prou de constatar-ne la necessitat; cal abordar els problemes importants de fons que puguin

amençar el futur de les cures a les persones dependents: manca de professionals, treball poc atractiu, càrregues de treball excessives, retribucions insuficients, no d'acord amb la càrrega física ni psíquica...

El disseny d'una política de personal basada en l'estabilitat en l'ocupació, previsiblement, la millora salarial i la disminució de la jornada laboral, són elements que poden ajudar a millorar aquesta situació. De tota manera, també cal abordar altres actuacions, com l'adequació dels perfils professionals dels diferents llocs de treball, així com el reconeixement professional i social de les professions que són clau per al desenvolupament d'un dels pilars de l'estat del benestar. Aquests són aspectes que CCOO reivindica des de fa temps i que confiem que es resoldran en la negociació del conveni de Catalunya.

En marxa el Catàleg de Qualificacions Professionals

Carles Martínez Riba
 Responsable de Qualificacions i Planificació
Antònia Pascual Moreno
 Responsable de Formació Professional

La posada en marxa de la Llei de dependència significarà la demanda immediata de formació per als professionals del sector. Un d'aquests aspectes són les condicions d'accés a la formació dels professionals i cuidadors i cuidadores informals per tal d'adquirir les competències que no tinguin i que siguin necessàries per a la bona atenció a les persones dependents. Actualment hi ha molts d'aquests professionals amb experiència adquirida en el treball o formació no formal però que no tenen cap tipus d'acreditació oficial. S'està elaborant el Catàleg de Qualificacions Professionals, referent oficial reconegut a escala autonòmica, estatal i de la Unió Europea, que disposa ja avui de les qualificacions d'Atenció Sociosanitària a Persones en el Domicili i d'Educació d'Habilitats d'Autonomia Personal. N'hi ha d'altres en projecte. A Catalunya, l'Institut Català de Qualificacions Professionals és

l'organisme que pot desenvolupar, adaptar i proposar qualificacions reconegudes estatalment. També coordina el sistema d'acreditacions de l'experiència laboral, i, de forma experimental, ha fet proves d'acreditació parcial de les competències durant tres anys. Un dels col·lectius que més han participat ha estat el de les treballadores familiars. Les persones que han passat aquests processos tindran un document oficial que reconeix una part del títol de formació professional.

FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

CCOO pensem que aquestes persones necessiten, a més del document oficial, un reconeixement laboral que s'ha de formalitzar en la negociació col·lectiva. També l'Administració educativa ha de garantir l'oferta de formació professional (FP) complementària perquè les persones interessades puguin completar el Certificat de Professionalitat o el títol de FP. Com a sindicat hem reclamat des de fa anys a la Generalitat la reducció del cost del procés d'acreditació, cosa que finalment es farà. En la propera convocatòria les taxes tin-

dran un cost de 12 euros per unitat de competència i de 30 euros per l'orientació. CCOO defensem que aquesta part del procés hauria de ser gratuïta. CCOO apostem amb força per la formació professional, perquè sigui accessible a totes les persones, que els permeti optar a llocs de treball qualificats i promocionar-se laboralment. Tot això, en defensa de l'ocupació de qualitat.

La dependència: una realitat amb moltes implicacions

Rosa Bofill
 Secretària de la Dona de CCOO Catalunya

En la Llei de dependència que s'ha posat en marxa aquest any convergeixen diversos projectes socials de gran magnitud. No sols el de fer efectiu el dret de les persones dependents a ser ateses sinó també els de reestructurar les obligacions de cura, revalorar econòmicament els treballs que tenen a veure amb l'atenció i promoure un mercat laboral menys segregat per sexes. Fins ara, i com la mateixa Llei diu en el punt 2 de l'Exposició de Motius de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència: «[...] han estat les famílies, i en especial les dones, les que tradicionalment han assumit la cura de les persones dependents, constituint el que s'ha anomenat el "suport informal".»

L'assumpció de les dones de la cura de les persones dependents dins de les seves famílies ha impedit que s'incorporin al mercat laboral en igualtat de condicions amb els homes. Això és perquè fins ara ni l'Estat ni la majoria dels homes no han tingut o no han volgut assumir

L'assumpció de les dones de la cura de les persones dependents dins de les seves famílies ha impedit que s'incorporin al mercat laboral en igualtat de condicions amb els homes

aquest tipus de responsabilitats.

L'especial situació de l'atenció a les persones dependents, que es mou entre el que és públic i el que és privat, el que és legal i el que és submergit, ha fet que el tipus de treballs que es generen fora de la família s'hagi convertit en un nínxol laboral precari on es concentren les dones immigrants.

MOLTES INCÒGNITES

Aquesta llei es va haver de pensar amb molta cura, perquè la seva posada en pràctica afecta molt més del que explicita el seu text. En aquests moments s'obren interrogants importants: s'inclouran les cuidadores familiars com a població ocupada? Podrà la Llei de dependència dissociar la relació dona-cura? Es revaloraran els llocs de treball que giren al voltant de l'atenció a les persones dependents? Es crearà ocupació pública o es gestionarà la cura a través d'entitats privades? I potser la més important: s'equilibraran les responsabilitats de cura entre homes, dones i Estat?

Segons estimació de la Generalitat

Es crearan 40.000 llocs de treball relacionats amb l'atenció a les persones

Guillem Salvans
Responsable de Politiques d'Ocupació de CCOO Catalunya

A Catalunya trobem un col·lectiu d'unes 100.000 persones que afirmen que no volen ni poden treballar perquè tenen cura de familiars amb dependència (més del 98% són dones)

Els efectes sobre la variació en l'ocupació que previsiblement es produiran gràcies a l'aplicació de la nova llei d'atenció a la dependència es poden dividir en dos tipus: el primer, l'impacte en la creació directa de llocs de treball, i el segon, els efectes indirectes en determinats col·lectius i en els principals indicadors del mercat de treball (taxa d'activitat, ocupació, atur...).

Pel que fa al primer efecte, les estimacions fetes pel Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat calculen que es crearan uns 40.000 llocs de treball, dels quals un 67% seran de personal d'atenció directa a les persones amb dependència (incloent-hi l'atenció per part de familiars). Els llocs de treball creats correspondran a ocupacions de cura directa a les persones amb dependència, personal de neteja, de cuina, manteniment, gestió, etc.

LA SITUACIÓ DE LA DONA

Els efectes indirectes es podrien percebre, sobretot, en la situació de la dona en el mercat de treball. A Catalunya trobem un col·lectiu

Els llocs de treball creats correspondran a ocupacions de cura directa a les persones amb dependència, personal de neteja, de cuina, manteniment, gestió, etc.

d'unes 100.000 persones que afirmen que no volen ni poden treballar perquè tenen cura de familiars amb dependència (més del 98% són dones); és raonable pensar que una bona part d'aquestes dones voldran treballar si disposen de serveis d'atenció a la dependència suficients. Si totes aquestes persones (dones) s'incorporessin al mercat de treball, la taxa d'activitat femenina se situaria al voltant del 72%, més de 4 punts per sobre del valor que va tenir al final de 2006 (67,5%).

Un altre efecte podria ser la reducció de la taxa de parcialitat de les treballadores catalanes. Sabem, amb dades de l'enquesta de població activa, que unes 65.000 persones (majoritàriament dones) treballen a temps parcial perquè tenen cura de familiars en situació de dependència. L'aplicació de la nova llei podria facilitar que part d'aquest col·lectiu accedis a ocupacions de jornada completa i, per tant, reduir l'elevada taxa de parcialitat femenina, que en l'actualitat se situa a Catalunya entorn del 22%.

